Generowanie ciągu liczb pseudolosowych o rozkładzie jednorodnym w kuli 3D.

Tomasz Chwiej

11 czerwca 2019

1 Zadania do wykonania

1.1 Generator o rozkładzie jednorodnym U(0,1)

1. Wylosować N=2000 liczb pseudolowych z generatora multiplikatywnego

$$X_i = a X_{i-1} \mod m \tag{1}$$

które należy unormować

$$x_i = \frac{X_i}{m+1.0} \tag{2}$$

dla dwóch przypadków:

- $U_1(0,1)$: a = 17, $m = 2^{13} 1$, $X_0 = 10$
- $U_2(0,1)$: a = 85, $m = 2^{13} 1$, $X_0 = 10$

Dla każdego generatora należy utworzyć oddzielną funkcję, która powinna zwracać liczbę typu **double** tj. $x \in U(0,1)$

```
double gen_1(){
    static long int x=10;
    int a=...;
    int c=...;
    long int m=...;
    x=(a*x+c) % m;
    return x/(m+1.0);
}
```

Uwaga: w powyższym kodzie parametr static pozwala zachować w pamięci ostatnią wartość x pomiędzy wywołaniami funkcji. Wygenerowane liczby dla $U_1(0,1)$ i $U_2(0,1)$ zapisać w jednowymiarowych n-elementowych tablicach a następnie korzystając z nich należy sporządzić dwuwymiarowe wykresy kolejnych par: $(x_i, x_{i+1}), (x_i, x_{i+2}), (x_i, x_{i+3})$ dla obu generatorów.

2. Wylosować N=2000 liczb pseudolowych z generatora multiplikatywnego $U_3(0,1)$

$$X_{i} = (1176 \cdot X_{i-1} + 1476 \cdot X_{i-2} + 1776 \cdot X_{i-3}) \mod (2^{32} - 5)$$
(3)

i unormować. Na starcie można przyjąć $X_0 = X_{-1} = X_{-2} = 10.$

Sporządzić dwuwymiarowe wykresy kolejnych par: $(x_i, x_{i+1}), (x_i, x_{i+2}), (x_i, x_{i+3})$ dla generatora.

Rozkład jednorodny w kuli 3D: $K^3(0,1)$ 1.2

1. Stosując metodę Boxa-Mullera należy utworzyć N=2000 trzywymiarowych wektorów ($\vec{r_i}=$ $[x_i, y_i, z_i]$) o rozkładzie normalnym

$$u_1 \in U_3(0,1) \tag{4}$$

$$u_2 \in U_3(0,1) \tag{5}$$

$$x_i = \sqrt{-2\ln(1-u_1)}\cos(2\pi u_2) \tag{6}$$

$$y_i = \sqrt{-2\ln(1-u_1)}\sin(2\pi u_2) \tag{7}$$

$$u_3 \in U_3(0,1)$$
 (8)

$$u_4 \in U_3(0,1) \tag{9}$$

$$z_i = \sqrt{-2\ln(1-u_3)}\cos(2\pi u_4) \tag{10}$$

i znormalizować długości wektorów do 1 stosując normę euklidesową

$$\vec{r_i} \leftarrow \frac{\vec{r_i}}{\|\vec{r_i}\|_2} \tag{11}$$

Wygenerowane punkty w przestrzeni 3D powinny znajdować się teraz na powierzchni sfery. Zapisać wektory do pliku i sporządzić przykładowy rysunek 3D pokazujący ich rozkład na sferze, np. w Gnuplocie (poniżej część skryptu generującego wykres 3D)

```
set xyplane -1
set border 4095
splot 'dane.dat' u 1:2:3 w p
```

2. Dysponując rozkładem jednorodnym na sferze, dla każdego punktu (wektora w 3D) generujemy zmienną o rozkładzie jednomianowym $h_d(s) = d \cdot s^{d-1}$, d = 3 (d określa liczbę wymiarów) i $s \in (0,1)$:

$$u_i \in U_3(0,1) \tag{12}$$

$$s_i = (u_i)^{\frac{1}{d}}$$

$$\vec{r_i} = [s_i \cdot x_i, s_i \cdot y_i, s_i \cdot z_i]$$

$$(13)$$

$$\vec{r}_i = [s_i \cdot x_i, s_i \cdot y_i, s_i \cdot z_i] \tag{14}$$

Po wykonaniu powyższych czynności punkty $\vec{r_i}$ powinny być rozłożone równomiernie w kuli. Zapisać wektory \vec{r}_i do pliku i sporządzić wykres 3D jak dla sfery.

3. Sprawdzamy czy rozkład punktów w kuli jest jednorodny tj. czy gestość losowanych punktów jest stała w obszarze kuli. W tym celu dzielimy promień kuli na K=10 podprzedziałów o równej długości, a następnie dla każdego punktu określamy jego przynależność do konkretnego przedziału

$$\Delta = \frac{1}{K} \tag{15}$$

$$j = (int) \left(\frac{\|\vec{r_i}\|_2}{\Delta} \right) + 1 \quad \text{(indeks przedziału, j=1,2,...,K)}$$
 (16)

$$n_j + + \tag{17}$$

Gęstość (g_i) liczymy jako ilość liczb wpadających do danego przedziału podzieloną przez jego

objętość

$$R_j = \Delta \cdot j \tag{18}$$

$$R_{j-1} = \Delta \cdot (j-1) \tag{19}$$

$$V_j = \frac{4}{3}\pi R_j^3 \tag{20}$$

$$R_{j} = \Delta \cdot j$$

$$R_{j-1} = \Delta \cdot (j-1)$$

$$V_{j} = \frac{4}{3}\pi R_{j}^{3}$$

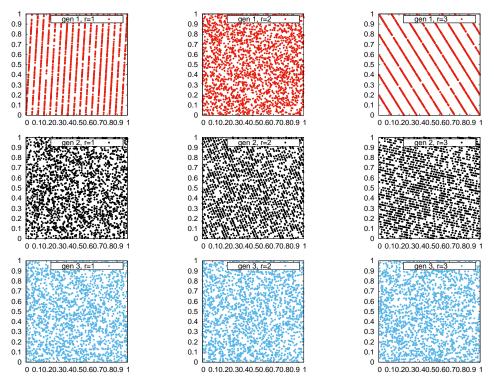
$$V_{j-1} = \frac{4}{3}\pi R_{j-1}^{3}$$

$$g_{j} = \frac{n_{j}}{V_{j} - V_{j-1}}$$
(21)

$$g_j = \frac{n_j}{V_i - V_{i-1}} (22)$$

Do pliku proszę zapisać wartości n_j ora
z g_j dla: N=2000oraz $N=10^4$ i
 $N=10^7.$ Różnice w wartościach g_1 proszę skomentować w sprawozdaniu w oparciu o zmianę wartości n_1 dla tych trzech serii danych.

Przykładowe wyniki:

Rysunek 1: Rozkłady przestrzenne par punktów: $(x_i, x_{i+1}), (x_i, x_{i+2}), (x_i, x_{i+2})$ (kolumny odpowiednio: lewa, środkowa i prawa), dla generatorów $U_1(0,1)$ (wiersz górny), $U_2(0,1)$ (wiersz środkowy) i $U_3(0,1)$ (wiersz dolny).

